

פרשת תרומה – הדרשה של ארז

אני חושב שיש הגיון ברעיון של תרומה מכלל הציבור.

אפשר לעשות הרבה דברים עם סכום כסף יפה שלוקחים מכל העם. למשל, אם חסרים הרבה רופאים, לתרום כסף לתלמידי רפואה שאין להם כסף ללימודים. אפשר גם אם יש בעיה של חוסר בתחבורה ציבורית, לתרום למשרד התחבורה לבניית רכבת לאילת.

עוד רעיון הוא לתרום לשדרוג מגרשי הספורט בארץ (וספציפית מגרשי כדורסל).

תרומה "מכל איש אשר ידבנו ליבו" - יש לזה גם יתרונות וגם חסרונות. למשל אם ניקח תרומה מכל מי שרוצה לתת, אז יהיה לנו כמות מסוימת של תרומות אבל מצד שני התרומה שקיבלנו לא תתקיים כי אני **חייב** אלא כי אני **רוצה**. זה טוב כי מי שנותן כי הוא חייב, פחות אכפת לו מה עושים עם הכסף.

אם אני נותן רק כי אני רוצה, יש סיבה שתרמתי, כי יש נושא או תחום שחשוב לי.

אני מחליט לתרום ספציפית אליו.

יש למעשה שתי האפשרויות, תרומה שהיא חובה או תרומה שהיא רשות.

אם המטרה שלי היא לגייס כמה שיותר כסף, הייתי בוחר בתרומה שהיא חובה.

אם המטרה שלי היא לעזור לאנשים להשקיע במטרה ספציפית, עדיף לבחור תרומה שהיא רשות.

בפרשה יש המון דיוקים ופירוט, איך לבנות את המקדש ומה לשים בכל חלק ומה עומק העצים ומה גובה השער. אני חושב שהמטרה של הדיוקים האלו היא למנוע בזבז של הכספים והחומרים והתרומות למטרה שאלוהים לא היה רוצה בה, כמו לארגוני פשיעה.

זאת אומרת שברגע שהוא אומר בדיוק מה לבנות ומה לעשות, אז אם באמת מאמינים בו, הם הולכים לעשות כרצונו.

אם אני הייתי מנהיג שמחליט האם לתת תרומה, הייתי מחליט:

- רק מי שרוצה תורם (כי אם אנשים יתרמו רק כי הם חייבים, הם יחרטטו מטרות ולא באמת יהיה אכפת להם מה קורה עם הכסף).
- כל אחד תורם כמה שהוא מעוניין ורוצה.
- כל מי שתורם יצטרך לציין לאיזה מטרה הוא מעוניין לתרום את הכסף.
- רק 3 המטרות שיש להם הכי הרבה בחירות מבחינה דמוקרטית, ייבחרו, ובהם ישקיעו את הכסף.
- המטרות שייבחרו יצטרכו להיות חינוכיות והגיוניות וחוקיות.
- כל מטרה שקשורה לדת תצטרך להיות שייכת לשלושת הדתות, לדוגמה אם רוצים לבנות בית כנסת בכל שכונה בארץ, אז יצטרך להיבנות גם מסגד בשכונה המוסלמית וכנסיה בשכונה הנוצרית.

היום אין מנגנון של תרומה חופשית אבל כן יש מנגנון של מיסים. חשוב לציין שאף אחד לא במיוחד שמח מהמנגנון הזה ואולי כדאי לשנות אותו.

לא מרוצים מהמנגנון הזה, כי המיסים כל הזמן עולים ועולים וזה מכביד על משפחות.

אף אחד בציבור לא באמת יודע לאן באמת הולך הכסף. יכול להיות שהממשלה אומרת שהוא הולך למשרד התחבורה אבל רואים שמשרד התחבורה לא עושה כלום.

איפה הכסף??? לערך הזה קוראים שקיפות. שקיפות זה מצב שמה שאומרים לך לעשות, באמת קורה. או נגיד בדוגמה של הממשלה, אני כאזרח משלם לה מיסים ומצפה שאני אראה החזר על ההשקעה שלי, אני אראה דברים שבאמת קורים והבטיחו לי שהם יקרו.

לסיכום, פרשת תרומה מעלה רעיון מבריק שהקדים את זמנו.

תודה שבאתם לבר המצווה שלי!